

som skal medvirke til, at en del af de virksomheder, der er på vej, kan få en hjælpende hånd.

Et af disse forslag, som allerede virker, er udviklingsselskaberne. Der er dannet 13 udviklingsselskaber, og de har pæn succes. Man kan sige, at det redder ikke verden, men der er blevet startet ca. 100 selskaber bl.a. ved hjælp af investeringer fra udviklingsselskaber. De ledes typisk af folk, der har brancheindsigt, af anerkendte erhvervsledere og folk med lokalkendskab.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, der, synes jeg, kom med nogle interessante betragtninger, at det er jo lidt fantastisk, at han stiller så mange krav i forbindelse med forsøget på at få virksomheder op at stå, så de kan klare sig selv og give overskud, at det hele ikke bliver til noget. Det er i virkeligheden sådan en alt eller intet-politik, og den kan man selvfølgelig godt føre. Det eneste, der er stensikkert, er, at det ikke bliver til noget.

Men det, der er lidt deprimerende, er, at hvis der skal stilles 500 forskellige krav, for at man teoretisk kunne vedtage forslaget i Folketinget, er der ikke nogen, der vil bruge det i praksis. Hvis det skal være sådan, at man absolut skal investere i færgeruter, der er på vej til at gå nedenunder og hjem, eller små coasterrederier, der alligevel ikke har konkurrenceevnen i orden, hvis man skal stille så mange detaljerede krav, er det klart, at det ikke bliver til noget som helst.

Derfor må man beslutte med sig selv – og det er det, regeringen har gjort – om man ønsker at være med til at udvikle et marked på almindelige markedsbetingelser, hvor der er lettere tilgang af egenkapital til mindre og mellemstore virksomheder i vækst. Det gør regeringen.

Derfor har vi gennemført ordningen, og den fungerer godt. Den kan også godt køre videre, uden at dette lovforslag bliver gennemført, men det ville være hensigtsmæssigt, at lovforslaget blev gennemført. Det ville give en større geografisk spredning, og det ville give bedre muligheder for, at også brancher, som har brug for nye selskaber, kan udvikles.

Så vil jeg blot sige til hr. Kai Dige Bach, at jeg ikke er så sikker på, at den tale, der var godkendt af den konservative folketingsgruppe, havde den helt rigtige historieopfattelse. Jeg tror, at masser af virksomheder – måske kender hr. Kai Dige Bach selv nogle af dem – har haft glæde af den lavere selskabsskatteprocent, som også er et element i skattereformen. Det kan ikke helt udelukkes.

Og til fru Pia Larsen: Jeg synes godt nok, det er for retorisk at fremstille den erhvervsøkonomiske situation i Danmark, som om erhvervsklimaet er elendigt. Det synspunkt kommer man da heldigvis ikke ret langt med i kredse, hvor der er erhvervsfolk til stede. Jeg synes, det var en fantastisk retorisk fremgangsmåde under behandlingen af et lovforslag, som er meget sagligt, en behandling, som overværes af ganske få mennesker i salen. Det burde være unødvendigt.

For så vidt angår de administrative byrder, som fru Pia Larsen var inde på, vil jeg sige, at det er et meget stort offer at være med til at lette de administrative byrder og gebyrer. Det giver meget hyl og skrål, men sjældent ret megen glæde. Administrative byrder af mangfoldig karakter er lettet. Gebyrer er lettet for 250 mio. kr. inden for det seneste års tid, så der er sket ganske meget på området. Men det er rigtigt, at det hurtigt går i glemmebogen.

Bortset fra denne malurt i bægeret har jeg nu stadig væk en tro på, at lovforslagets substans er så tilstrækkelig interessant, at der, når det kommer til stykket, vil vise sig et flertal i Folketinget.

Så skal jeg love fru Annette Just, at vi naturligvis hurtigst muligt vil oversende de – efter min egen hukommelse, skal jeg understrege – ganske positive høringssvar, der foreligger til det pågældende lovforslag. Jeg skal også huske at sige, at det også gælder det lovforslag, som vi behandlede umiddelbart før dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er lidt utroligt, at i en tid, hvor alle anstændige pensionskasser fører en meget intens drøftelse om, hvilke etiske krav de vil stille til deres investeringer, skal man her af en socialdemokratisk minister skoses for at anbefale, at regeringen gør sig de samme overvejelser.

Derfor vil jeg sige, at hvis regeringen bare står fast på lovforslaget, som det foreligger, er der ikke så meget at gøre. Men hvis regeringen er indstillet på at gøre sig de samme overvejelser, som mange pensionskasser gør i øjeblikket, er vi absolut villige til en dialog.

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Det er jo ikke nogen naturlov, at Enhedslisten skal stemme for et lovforslag, for at det kan gennemføres!

Jeg vil blot komme med den kommentar, at disse forfærdelige privatkapitalister, som nu